

“நாமிருக்கும் நாடு நமதென்பதறிந்தோம்—இது
நமக்கேயுரிமையாம் என்பதுணர்ந்தோம்”

நிர்வாக ஆசிரியர்: K. பழனிவேலு.

உதவி ஆசிரியர்: D. R. தாஸ்.

மலர் 1 } திருச்சி, 23-3-47 விய ஆண்டு பங்குனி 10 ஞாயிறு { இதழ் 13

ஜனநாயகமா? பணநாயகமா?

“அவன் கிடக்கிருன் குடிகாரன், போடு இங்கே--!”

[நவஜுவான்]

ஆம்! இன்று ஜனநாயக சர்க்கார் தான் இந்தியாவை ஆட்சி புரிகின்றது. சர்க்கார் தாசர்களும், பிளாடிகளும், பட்டதாரிகளும், பதவியேட்டைக்காரர்களும் பல்லாண்டு, பல்லாண்டாக இந்திய சர்க்காரை செம்மையுடன் நடத்துவதற்கென்று உத்தியோகங்களில் அட்டைபோல் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த அந்தக் காலம் மலையேறி வெகு காலமாகிவிட்டது!

இந்தியா பரமதரிசுதரம் கொண்ட நாடு; இந்நாட்டில் ஒருவேளை கஞ்சிக்கும் வகையற்ற கோடிக்கணக்கான மக்கள் தரித்திர நாராயணர்களாக வாழ்கின்றார்கள்; இந்தியர்களின் சராசரி வருமானம் நாள் ஒன்றுக்கு 0-1-3 அணா. இப்படியிருக்க இந்நாட்டிலுள்ள அதிகாரிகளுக்கு மாதமொன்றுக்கு 1000, 2000, 3000, 4000, 5000, 10,000-ம் என்பதாக இவ்வளவு அதிக சம்பளம் ஏன், கொடுக்கவேண்டுமென்று, இன்று ஜனநாயக வாதிடக்கூடிய விளங்குகின்றவர்களாலேயே, அன்று கேட்கப்பட்டது!

ஆனால், ஜனங்களிடம் உணர்ச்சியூட்டி ஜனங்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனங்களின் ஆதரவோடு ஜனநாயகத்தைத் தாபிக்கப் புறப்பட்டவர்களிடம் இன்று என்ன மாறுதல் கண்டோம்? அப்படிப் பிரமாதமாக எதுவும் சொல்லத் தரவில்லை! ஏதோ சில கிராமணத் திட்ட வேலைகளைத் தவிர, நபர்களைப் (அதிகாரிகள்) பற்றிப்பலகையில் பழைய கருப்பனை, கருப்பந்தான்! நாட்டுக்காவும், நாட்டு மக்களுக்காகவும் நீலிக்கண்ணீர் வடித்த—வடிக்கின்ற ஜனநாயகவாதிகளில் யாராவது தங்களுக்கு சம்பளமில்லாமல்—அல்லது குறைந்த சம்பளத்தில் மக்களுக்கு சேவை செய்ய முடியும் என்று சொல்ல முன் வந்தார்களா? அவைதான் இல்லை! “அத்கு இது ரீளம், புளிப்புக்கு அப்பன்” என்ற மாதிரியில்தான் இருக்கின்றது!

பட்டவேட்டைக்காரனும், பதவி வேட்டைக்காரனும், பணக்காரனும், படித்தவனும் பரமமக்களுக்குப் பரமவிநோதி

கள் என்று பலப்பல ஜனநாயகவாதிகள் கூறிவந்தவை நமது செவிகளில் விழுந்தன. ஆம்! அவர்கள் கூறியவை உண்மைதான். சுதந்தரம், சுயராஜ்யம் என்ற கூச்சல் எவருக்காகப் போடப்பட்டு வந்தன—வருகின்றன? பரம மக்களுக்குத்தான் சுயராஜ்யம் வேண்டும். அவர்களது நல்வாழ்விருந்தான் சுயராஜ்யம் வேண்டும். காடுகளை நுழைந்திருந்த காலமெல்லாம் கஷ்டஜீவனம் செய்யும் பாட்டாளி மக்களுக்கே சுயராஜ்யம் வேண்டும், உண்ண உணவின்றி, உடுக்க உடையின்றி, இருக்க இடமின்றி, படுக்க பாயின்றி பரதவிக்கும் பலகோடி மக்களுக்குத்தான் சுயராஜ்யம் வேண்டும், கோயுள்வனுக்கு மருந்து தேவை போன்று, வாழ்க்கையில் சிரமப்படுவோனுக்கே சுயராஜ்யம் வேண்டும்!

இதல்லாமல், நமது ஜனநாயகவாதிகள் விரும்பிய சுயராஜ்யம் பணக்காரர்களுக்கல்ல; பட்டதாரிகளுக்கல்ல; பதவி யாளர்களுக்கல்ல. பாடுபடாமல் சோம்பேறியாக மக்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சி வாழ்க்கை நடத்தும் கோமல்வாரர்களுக்கல்ல. இந்தையை சுதந்திர இன்பத்தை ஸ்தாபிக்கவந்த மகாநாபாவர்களே தங்கள் சொல்லுக்கும், கொள்கைக்கும் விரோதமான செயல்களைச் செய்ய முன் வருவார்களேயானால் நாம் இத்தன்ப்பதை யாரிடம் சொல்லி முறையிடவோ? “வேலியே பயிரை போன்றதால் வேடுவன் வேண்டும்”? “பணம்” என்றால் பணமும் வாய்திறக்கு” மென்பார்களே அப்படித்தான் இருக்கிறது இன்று நம் நாட்டின் ஜனநாயக அரசியலை நடத்துவோரின் பெரும் போக்கு! “சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிதாம். சொல்லியவண்ணம் செயல்” என்ற பெரியாமொழிப் புலவரின் வாக்கை மெய்ப்பிக்கின்றார்கள் இரூபண்ணியவான்கள் என்பதை எண்ணும்பொழுதுதான் நமக்கு நகைப்புண்டாகின்றது!

“சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக்கெடுத்தான் ஆண்டி” என்றபடி சர்க்கார் தாசர்

களும், பிளாடிகளும், பதவி வேட்டைக்காரர்களும் இந்நாட்டின் அரசியலை நடத்திய காலத்தில் ஏற்படாத கஷ்டம், கஷ்டங்களும், கொடுத்தன்பங்களும், பயங்கர சம்பவங்களும் ஜனநாயக ஆட்சியில் ஏற்பட்டேனதை எண்ணும் பொழுது பொதுமக்களின் மனத்புண் படுகின்றதென்பதை நாம் சொல்லவும் வேண்டுமா? “ஐயோ, இவைதான் சுயராஜ்யம்! இதற்குத்தான் இதனை ஆர்ப்பாட்டம்? இதற்காகவா சிறை வாசம் சென்றது?” என்று மக்கள் கேட்பது இயற்கைத்தானே?

ஜனநாயக வாதிகளாகிய கங்கிரஸ் மக்கிற்கு ஒரு மாதம் ஒன்றுக்கு சம்பளம் ரூ 1500-0-0; ஆனால், அதே ஜனநாயக வாதியாகிய ஒரு சாதாரண ஊழியருக்கு சம்பளம் ரூ 15-0-0. வசதியும், செல்வாக்கும் உள்ளவர்களாகிய அரசியல் கிராமிய சபை அங்கத்தினர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு அல்லவல்ல ரூ 45-0-0. ஆனால், அதே இடத்தில் வேலைபார்க்கும் ஒரு சாதாரண பியூனுக்கு மாதமொன்றுக்கு சம்பளம் ரூ 25-0-0. இவைதான் இன்றுள்ள ஜனநாயகவாதிகளின் தேயே பொருளாதார சீரமைப்புத் திட்டம்! எப்படியிருக்கின்றது வேடிக்கை? *

பணநாயகத்தை ஒழிக்கத் தோன்றிய ஜனநாயகம் அதே, பணநாயகத்தைப் பின்பற்றுகிறவரால், ஜனநாயகமென்ற பெயரில் மக்களை ஏமாற்றுவதைத் தவிர, வேறு என்ன இருக்க முடியும்? ஒரு வேளை கஞ்சிக்கும் வகையற்ற கோடிக்கணக்கான மக்கள் இந்நாட்டில் பஞ்சைப் பஞ்சிகளாகத் திரியும்போது, ஜனநாயகத்தின் பெயரில் ஆயிரக்கணக்கான சம்பளம் பெற்று சுகபோகம் அனுபவிப்பது எந்த நீதிக்குப் பெருந்தும்? “அவன் கிடக்கிறான் குடிகாரன் எனக்குப் போடு இரண்டு —” என்பது போலத்தான் இருக்கின்றது! ஆகவே, இது என்று, ஜனநாயகமா? பணநாயகமா? —

“நம்நாடு” சந்தா விபரம்

1 வருடம் ரூ. 3-8-0

ஆறு மாதம் ரூ. 2-0-0

ஆறு மாதத்திற்குக் குறைந்த சந்தா கிடையாது.

மானேஜர்: “நம் நாடு” திருச்சி.

“நம் நாடு”

திருச்சி, 23-3-47 ஞாயிறு

தேவர் பார்க் எங்கே?

திருச்சி நகர சபை நிர்வாகத்தை ஓர் அளவிற்கு உள்ளத் நிலைக்குக் கொண்டுவந்த பெருமை திரு. பி. ஆர். தேவர் அவர்களைச் சார்ந்தது என்றால் மிகையாகாது.

திரு. தேவர் அவர்கள் ஓர் உண்மை வீரர்; சிறந்த தேசபக்தர்; இதுவரை அவர் திருச்சி நகர மக்களுக்குச் செய்த சேவை பலப் பலவாகும். எடுத்த காரியத்தை எவ்விதமேனும் முடித்துவிடுவதே அவருடைய சிறந்த சுவாவம். திருச்சியில் நடைபெறும் எந்தத்தேர்தல் களிலும் தேவருக்கு விரோதமாக யார் போட்டியிட்டாலும் அவர்கள் படுதோல்வி யடைவார்களென்பது நாடறிந்த உண்மையாகும்.

தேர்தல் காலங்களிலே தேவர் பேட்டியில் பெருவாரியான ஓட்டுகள் விழுந்து நிற்ப்பட்டுக்கொடர்ச் சியாகப் பல ஆண்டுகள் இவரே நகர சபைத்தலைவராக விற்றிருந்தாரென்றால், இவருக்கும் திருச்சி நகரப்போது மக்களுக்கும் எவ்வளவு தொடர்பு இருந்திருக்கின்ற தென்பதை நாம் சொல்லாமலே தெரிந்துகொள்ளலாம். திரு.தேவர் அவர்களால் நகர மக்களுக்குப் பல நன்மைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. விளக்கு வசதி, ரோடு வசதி, வாசக சாலை, நாடகசாலை, துர் நாற்றம் வீசியுருங்கிய டிரூ, அவற்றில் பாக்குகள் உண்டாக்கியது ஆகிய இவைகள் பிரதானமாகும்.

இத்தகைய சிறந்த நகரத் தந்தையாகிய திரு. தேவர் அவர்கள் சின்னாட்டங்களுக்கு முன்னர் தமது தலைமைப்பதவியினின்று விலகிவிட்ட தானது திருச்சி நகர மக்களின் துரதிர்ஷ்டமென்றே கூறவேண்டும், நீண்டகாலம் நகரபரிபாலன சேவையில் ஈடுபட்டு உழைத்த இப்பெரியாரின் ஞாபகார்த்தமாக இவரது கிலையொன்றை நகர பரிபாலன சபையின் முன்பு அமைக்க நகர சபை அங்கத்தினர்கள் செய்த முயற்சியை நாம் பாராட்டுகிறோம், இம் முயற்சியை விலைவாசிப்பெறுமாக.

இத்தகைய உண்மை வீரரின் பெயரால் “தேவர் பார்க்” என ஒன்று இருக்கவேண்டியது நமது விருப்பமாகும். ஏன் நகர மக்களின் விருப்பமாகும்—ஆகவே சர்க்கு இடத்தில் “தேவர் பார்க்” என்ற ஒன்று திருச்சியிலே திறக்கப்படவேண்டும். இதற்கு நகர சபையார் எங்கே இடம் பார்க்கின்றனர்? என்பதே நமது விருப்பம்

சென்னை காங்கிரஸ்
வேடிக்கை!

“காங்கிரஸ்காரர்கள் கட்டுப்பாட்டையாவர்கள்” என்ற அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதமான செபல் களைக் கையாளுகின்றார்கள் நமது மாகாண காங்கிரஸ் வாதிட்கள். தேசிய நோக்கமற்ற ஜஸ்டிஸ் கட்சி மந்திரி சபையாருக்கு இருந்துவந்த கட்டுப்பாடும், ஒற்றுமை நோக்கமும் ஜனநாயக வாதிட்களாகிய காங்கிரஸ்காரர்களிடம் இல்லாமற்போய் விட்டதென்றால் இவற்றையாரிடம் சொல்லி முறையிடுவதென்றே தெரியவில்லை. தேசத்தின் பெயராலும், தேச பக்தியின் பெயராலும் மக்களிடம் ஒட்டு பெற்று சட்ட சபைக்குச் சென்றுள்ள சில சயநல வாதிட்களின் சூழ்ச்சி காரணமாகவே இன்று மந்திரி சபைக் குழப்பமும், மற்ற தெரீட்டைகளும் ஏற்பட்டுள்ளதென மக்கள் கருதுகின்றனர். சென்னை காங்கிரஸ்காரர்களின் செய்கையானது பிற்போக்காளர்களுக்கும், தேசிய விரோதிகளுக்கும் ஒருவேடிக்கையாகவே தோன்றுகிறது. இதுவற்றி அடுத்த இதழில் விரிவாக எழுதுகிறோம்.

‘பாகவதர்—கிருஷ்ணன்
விடுதலை வேண்டும்’

தமிழ் சினிமா, நாடகக் கலையின் பிரதிபிம்பங்களாகிய இரு ஜீவன்ஜன் இன்று கிறையில் கிடந்து வாடுகின்றன. இதனால் தமிழ்த்தின் ஒப்பற்ற கலைகளாகிய தமிழ் நாடக, சினிமா கலையானது சந்திரனில்லாத வானம் போன்று ஒளிமங்கி கிடக்கின்றது.

அந்தோ! இப்படியும் ஒரு உலகமோ? இப்படியும் ஒரு கண்டனமோ? இப்படியும் ஒரு ரீதியோ? இவற்றை நம்மால் சிக்க முடியவில்லையே. பஞ்சமாபாதகர்களையும், அறிவிலிகளையும், அயோக்கியர்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் இவ்வுலகம் கலையின் இருப்பிடமாகிய இருகலைஞர்களுக்கு ஜன்ம தண்டனையாம்! அம்மம்! கொடுமை! கொடுமை!

நமது செந்தமிழ்—நாட்டின் சீரிய கலைக்கு புத்தியும்கூட, புதிய சக்தியும், அளித்தது வந்தவர்களில் நமது பாகவதரும்—கிருஷ்ணனும் பிரதான புருஷர்களல்லவா? இவற்றையார் இல்லையென்று மறுக்க முடியும்? தமிழ் நாட்டின் மகோன்னத கலைக்கு பாகவதரும்—கிருஷ்ணனும் இருக்கின்ற போன்றவர்களல்லவா? கண இழந்த கபோதிக் கு உலகக் காட்சிகள் தோன்ற ததுபோல், இவ்விரு கண்மணிகளில்லாத கலை உலகம் எவ்விதம் பிரகாசிக்கும்?

தமிழ் நாட்டில் தமிழ் சினிமாகலைக்கு ஒரு பெருமையும், புகழும், செல்வாக்கும் தோன்றி வந்ததென்றால், அவை நமது பாகவதர்—கிருஷ்ணன் ஆகியவர்களின் சீரிய குடிப்பினுல்தான் என்பது நாட

அறிஞர் விருந்து.

(தி ரா. து.)

துறவு: இந்த உலகில் மூன்று விதத் துறவுகள். அவை அறிவையும், இன்பத்தையும் சமயத்தையும் வெறுத்தல் சமயத்திறவு; அதிகாரத்துக்காக வெறுத்தல் போர்த்துறவு; பணத்துக்காக வெறுத்தல் பணத்திறவு; இக்காலத்தில் காணப்படும் துறவு மூன்றாவதே. —ரங்கன்.

தனிமை: தனிமை உலகத்தில் வெகு சிலரே தனியாக வாழத் தகுதியுடையவர். அவர்களுக்கு உலகத்தின் மாயையை அறியப் போதுமான லௌகிக ஞானமும், சகல மாயையையும் வெறுத்துத் தள்ளப் போதுமான அறவொழுக்கம் இருக்கவேண்டும். —கௌலி.

கடமை: நல்லவனும், ஞானியும், சில சமயங்களில் உலகத்தைக் கோபிக்கலாம், சில சமயங்களில் அதற்காக வருந்தலாம். ஆனால் உலகில் தன் கடமையைச் செய்பவன் எவ்விதம் அடனிடம் ஒரு பொழுதும் அதிகரித்த கொள்வனில்லை என்பது மட்டும் நிச்சயம். —ஸதே.

முடநம்பிக்கை: முடநம்பிக்கை மனித அமைப்பிலேயே ஓர் அம்சம்; அதை ஒட்டிவிட்டோம் என்று மனோராஜ்ஜியம் செய்யும் பொழுது, அது நம் மனத்தில் ஒரு மூலையில் பதுங்கி இருக்கும். தனக்கு அப்பால் வராத என்ற நிலைமையில் திடவென்று வெளியேறும். —கதே.

அறிவின்மை: மூட பன் பிறமை குறை கூறுவன் (கூறுவான்) அரை குறை அறிவாளி தன்னைக் குறை கூறிக்கொள்வான். அறிவு முற்றியவன் தன்னையும் குறை கூறுன். பிறரையும் குறை கூறுன். —ஹெர்டர்.

அறிவு: நாம் அறிவதின் அளவு சுருங்குவதே, நாம் அறிவில் முன்னேற்றம் அடைவதைக் காட்டும்—இப்படிக்கூறுவது முரணாகத் தோன்றலாம், ஆனால் உண்மையே ஆகும். —ஹாமில்டன்.

நித்த உண்மையாகும். இக்கலாணிக்கு இன்று ஏற்பட்டுள்ள கடுமையான நிலைகண்டு நாடு வருந்துகிறது! இவர்கள் பிரியி கவுன்சில் அப்பீல் வழக்கில் வெற்றி பெற்று விரைவில் வந்த மீண்டும், தமிழ் நாடக, சினிமா கலைக்குத் தோண்டாற்ற வேண்டுமென தமிழ் மக்கள் மனப்பூர்வமாகவிரும்புகின்றனர். பாகவதர்—கிருஷ்ணன் விடுதலை வேண்டுமெனத்தே இன்றைய தமிழகத்தின் ஆவல்!

நடத்தும் நாடகங்களை!

தமிழர் கழகக் கொள்கைகள்.

தமிழர் கழகத்தின் கொள்கை அடியிற்கண்டவாறு இருக்கவேண்டுமெனக் கழக இடைக்கால நிர்வாக குழுவினர்சனின் 27-1-47 திருச்சிகட்டத்திலும் 9-2-47 சென்னைக் கூட்டத்திலும் ஒரு மனதாக ஒப்புக்கொள்ளப் பெற்றிருக்கிறது. இதை தமிழ்ப் பெரு மக்களின் பொது எண்ணத்தை மறிய இப்போது வெளியிடப்படுகிறது.

1. தமிழையே தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்களும், தமிழ் மொழியே எர்மொழியினும் சிறந்த மொழி எனும் உண்மையை ஒப்புக்கொள்ளுகிறவர்களும், தமிழ் நாட்டையே தங்கள் தாய் நாடாகக் கொண்டு. தங்களைத் தமிழ் ரொனக் கொண்டவர்களும், பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு இல்லை என்பதை ஒப்புக் கொண்டு, தமிழர் யாவரும் ஒத்த உரிமையுடைய மக்கள் என்பதற்கு உடன்படுபவர்களும் இக்கழகத்தில் உறுப்பினர்களாகலாம்.

2. மிகப் பழங்காலம் தொட்டே தமிழ் நூல்களிலும், வழக்காற்றிலும் தமிழ் நாட்டு எல்லையாக உள்ள வடவேங்கடந் தென் குமரிக்குட்பட்ட நிலப் பரப்பு முழுவதும் தனி நாடாகி, தமிழ் மக்களின் தனி அரசாக நடைபெற வேண்டும்.

3. அனைத் தீர்தியப் பொது அரசுக்கு, மாகாணங்கள் பொதுவில் விட்டுக்கொடுக்கும் ஆட்சி உரிமைகள் தவிர, மற்ற எல்லா அரசியல் உரிமைகளுக்கீழ் தமிழ் நாட்டிற்கே இருத்தல் வேண்டும்.

4. தமிழ் நாட்டின் அரசியல் மொழி தமிழாக இருத்தல் வேண்டும்.

5. தமிழ் நாட்டில் தமிழைத் தவிர வேறு எந்த மொழியும் கட்டாயப் பாடமாக இருத்தலாகாது.

6. தமிழர் கழகம் சமயச்சார்புகளில் தலையிடாது. என்றலும் நாட்டு எலனுக்கேற்ற சீர்திருத்தங்களைச் செய்யப் பின் வரக்கூடாது.

7. தமிழ் மக்களின் வாழ்வு, தாழ்வு, வழிபாடு முறைகளைத் தமிழ் மொழியில், தமிழர்களைக்கொண்டே நடத்தவேண்டும் என்பதை கழகம் வற்புறுத்தும்.

8. தமிழ் மக்களில் 100-க்கு 75-பேர் உடன்பட்டாலொழிய, அரசியல் முறையில் வேறுபாடுகள் செய்ய இயலாது.

9. பதினெட்டு வயது நிரம்பிய ஆண், பெண் அனைவருக்கும் ஒட்டுரிமை இருத்தல் வேண்டும்.

10. தமிழ் நாட்டு உழவு, வணிகம், கைத்தொழில், மருத்துவம், கல்வி, அறிவு, ஆராய்ச்சி, பொருளாதாரம் ஆகியவைகளின் வளர்ச்சிக்குக் கழகம் ஆக்கம் அளிக்கும்.

இதைக் கண்ணுறும் அறிஞர்கள் தங்களின் திருத்தத்தையோ அல்லது சூத்தையோ உடனே அறிவிக்க வேண்டுகிறோம்.

திருச்சி, 1
20-3-47.

தள்ளென்பிற்குரிய,
கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம்,
அமைச்சர், தமிழர் கழகம், திருச்சி.

உருப்படப்போவதில்லை!

ஆலயங்களெல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் திறந்து விடப்படுகின்றன. ஹோட்டல்களிலெல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் செல்ல உரிமை கோரப்படுகின்றது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் உரிமைக்கு தடைசெய்பவர்கள் தண்டனைக்குள்ளாவேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கிறது. காரணமென்ன? "ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக இந்த கொடிய தீண்டாமை என்னும் அரக்கனூதான் மக்கள் சமத்துவமாக வாழ வழியில்லாது கேவலம் நாயினும் மேசமாக நடத்தப்பட்டு கிராகள்; இந்தக்கொடிய தீண்டாமை யைப்போக்கினால் தான் மக்கள் குதூகலமாக இருப்பார்கள். வருகிற சுதந்திரமும் வகையுடன் நிலங்கும்" என்று நல்லெண்ணத்துடனேயே காக்கிரல் தலைவர்கள் இப்பெரும பணியில் ஈடுபட்டு, வெற்றிபெற்றார்கள். ஆனால், இதற்கு நேர்விரோதமாக "தீண்டாமை ஒழியக் கூடாது, இது நாட்டுக்கே பெரும் பாவம்" என்று சில பிரகல்பதிகள் அறிக்கைகள் விடுவதில் தவறுவதில்லை, இது போன்ற நிலைப்பாட்டைக் கோயில் கிணறுகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தண்ணீர் எடுக்கக்கூடாதென்று 144 உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம் காஞ்சிபுரத்தில் எப்படி இருக்கிறது நம் நாட்டின் தீண்டாமை ஒழிப்பு யோக்கியதை?

பூண சுதந்திரம் கிட்டவழி பிறந்து கொண்டிருக்கையில்—வெள்ளையன் வெளியேற தருணம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் "பொதுக்கிணற்றில் ஒரு இனம்தான் தண்ணீர் எடுக்க உரிமை உண்டு. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தண்ணீரைத்தொட்டால் "தீட்டு ஏற்பட்டுவிடும் அதை பிறர் குடித்தால் பாவம் பீடிக்கப் பட்டுவிடும்" என்றபைத்தியக்காரபழைய பஞ்சுக்கத்தைப் புரட்டிக்கொண்டிருந்தால் நம்நாடு ஒருக்காலம் உருப்படப்போவதில்லை. நாமும் சுதந்திரம் என்னும் கூச்சல் — எழுத்து இவைகளைத் தான் காணமுடியுமே தவிர உண்மையான சுதந்திர நாட்டையடைந்து சுபிட்சமாக வாழ வழி கிடையாது. சமுதாயத்தையெல்லே சீர்குந்தம் வீரும்பி னுல்தான் அரசியலிலே அது கிடைக்கி ருக்க வழி ஏற்படும். இதை முதலில் தமிழ் மக்கள் உணர்ந்து நடந்து கொள்ளுதல் நலம்.

—[O]—

உணவு, ஜவானி கட்டுப்பாட்டை நீக்கு.

திருச்சி நகரசபை பேரிக்கை.

திருச்சி நகரசபை அவசரக்கூட்டம் ஒன்று சென்ற வாரம் தலைவர் திரு A. ராமசாமிதேவர் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. நகர தண்ணீர் சப்ளை அபிவிருத்திக்கு ரூ. 65,000 அளிக்க சபை அங்கீகரித்தது. ஜவானி, உணவுப் பொருள் ஆகியவைகளின் மீதுள்ள கட்டுப்பாட்டை நீக்கும்படி சர்க்காரிடம் கோரி ஓர் தீர்மானம் கிறை வேற்ற சபை சம்மதித்தது.

Lilly Flower Engineering Works.

லில்லி பிளவர் இஞ்ஜினியரிங் ஒர்க்ஸ்,

பெரியகம்மாளத்தேரு, திருச்சி.

இரும்பு மிஷின் சம்பந்தமான கட்சல் வேலைகளும், கட்டிடத்திற்கு

வேண்டிய ஸ்பிரிங்குகளையும், இதர வேலைகளும் குறித்த

காலத்தில் நவீன முறையில் செய்து கொடுக்கப்படும்.

புரோப்பரைட்டர்:— P. சுப்ரமண்ய ஆச்சாரி,

பெரியகம்மாளத்தேரு, திருச்சி.